

4. Косминский Е. А. Историография средних веков. V – середина XIX в. Лекции. М.: Издательство Московского университета, 1963. 430 с.
5. Пушкарева Н. Л. «История повседневности» как направление исторических исследований [Электронный ресурс]. Режим доступа до статті: http://www.perspektivy.info/book/istorija_povsednevnosti_kak_napravlenije
6. Смирнова Е. Д. Повседневность средневековья в современной зарубежной медиевистике [Электронный ресурс]. Режим доступа до статті: <http://docplayer.ru/56580971-Povsednevnost-srednevekovyua-v-sovremennoy-zarubezhnoy-medievistike.html>
7. Старостин Д. Жак Ле Гофф (1924–2014). Поколения школы «Анналов» [Электронный ресурс]. Режим доступа до статті: <https://cyberleninka.ru/article/v/zhak-le-goff-1924-2014-pokoleniya-shkoly-annalov>

Анатолій Болюх

Науковий керівник: доц. Самойленко Ю.О.

ВИВЧЕННЯ ЖИВОПИСНОГО СІЛЬСЬКОГО ПЕЙЗАЖУ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Вивчення живописного сільського пейзажу майбутніми вчителями образотворчого мистецтва сприяє збагаченню і розширенню їх обізнаності у галузі мистецтва, формуванню естетичних орієнтирів, естетичної культури, загального розвитку їхньої особистості, навчає цілісного бачення предметів та явищ навколишнього світу, вміння виділити основне у явищах буття, вміння відчувати і бачити навколишній світ.

Саме тому, метою статті обрано розгляд шляхів вивчення живописного сільського пейзажу майбутніми вчителями образотворчого мистецтва .

Одне з найважливіших місць серед жанрів образотворчого мистецтва посідає пейзаж. В пейзажі відтворюються реальні або видумані види місцевостей, архітектурних будівель, міст. Часто пейзаж служить фоном в живописних, графічних, скульптурних творів інших жанрів. Зображаючи явища і форми природного оточення людини, художник виражає і своє відношення до природи і сприйняття її сучасним йому суспільством. В силу цього пейзаж набуває емоційності і значного ідейного змісту [3; 4].

Природа є найбагатша скарбниця, з якої видатні художники минулого і сучасності отримували натхнення для своїх художніх творів. Питання побудови художнього образу, проблеми лінійної та повітряної перспектив, світла і кольору, стилю, специфічного місця мистецтва в

культури розглядали у своїх роботах мистецтвознавці Г. Вельфлін, Б. Віппер, Є. Волкова, В. Мартинов та ін. [1; 3; 4].

Великий вплив пейзажного живопису на людину, різноманітне використання його у педагогічній діяльності та фахова необхідність розширення мистецтвознавчих знань про нього та зацікавленість щодо відтворення навколишнього світу засобами художньої виразності та потреба у засвоєнні прийомів зображення живописного сільського пейзажу різними техніками [1]. Пейзаж - це жанр образотворчого мистецтва (а також окремі твори цього жанру), в якому основним предметом зображення є первинна, або в тій чи іншій мірі перетворена людиною природа. Сільський пейзаж – зображення сільських краєвидів, визначення особливостей регіонального розташування. Сучасні уявлення про пейзаж сформувалися протягом століть з розвитком художніх прийомів для його зображення. Історію розвитку живописного сільського пейзажу слід починати з античних часів. Розвиток пейзажного живопису в Україні пов'язаний з роботами Тараса Шевченка – в серії «Мальовнича Україна». Творцями українського сільського пейзажу кінця XIX – на початку XX ст. вважаються українські митці М. Беркас, С. Васильківський, П. Левченко, М. Ткаченко. Живописний сільський пейзаж може бути виконаний акварельними, темперними, акриловими, гуашевими, олійними фарбами, тощо. Основою служать папір, картон, полотно та інші матеріали. Фактура може бути різноманітна в залежності від техніки накладання фарби, в якій виконується живопис, і залежить від якостей фарби, її розчинника та основи. Техніка і технологія живопису видозмінювалася у процесі розвитку суспільства, науки і культури, художніх задач. Вивчення живописного сільського пейзажу у кожному віці має свою специфіку і підхід до навчання. Саме тому потрібно добре вивчити навчальні програми та підручники з образотворчого мистецтва [2; 3; 4].

Результати проведеної роботи дозволили зробити висновок про можливість і доцільність поглибленого вивчення живописного сільського пейзажу майбутніми вчителями образотворчого мистецтва, що надає можливість більш прискіпливо ознайомитися з оточуючим природним середовищем, дозволяє набути досвід художнього сприйняття цього середовища, стимулює формування естетичного ставлення до природних об'єктів, створює умови для виявлення творчого потенціалу та для творчої самореалізації, майбутнього професійного становлення.

Список використаних джерел:

1. Афанасьєва Л.В. З історії українського мистецтва: Навчальний посібник /Ред. Л.В. Афанасьєва. – Млітополь: Аквілон , 2000. – 350 с.
2. Бергер Э. История развития техники масляной живописи / Пер. с нем. и вступ. статья А. Н. Лужецкой. Ред. А. А. Рыбникова. Прим.

- А. А. Рыбникова и А. Н. Лужецкая. – М.: Изд. Акад. худож. СССР, 1961. – 511 с.
3. Велика ілюстрована енциклопедія історії мистецтв [Текст] / пер. з англ. – К. : Махаон- Україна, 2007. – 512 с. : іл. - Довідковий розділ. - С. 480-511.
 4. Визер В. Живописная грамота. Основи пейзажа / В. Визер / Ред. кол. Т. Калинина, Н. Кулагина, др. – СПб.: Питер, 2007. – 192 с.
 5. Вікова та педагогічна психологія: Навчальний посіб. / О. В. Скрипченко, Л. В. Волинська, З. В. Огороднійчук та ін. – К.: Просвіта, 2001. – 416 с.

Олександр Бондаренко
Науковий керівник:
доц. Тарасенко О.К.

ВИВЧЕННЯ ТЕХНІКИ АПЛІКАЦІЇ СОЛОМКОЮ НА ЗАНЯТТЯХ ГУРТКА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

В умовах зростання самосвідомості українців зростає інтерес до проблем відродження національної культури. Тому одне із головних завдань освіти в Україні є органічне поєднання її з національними традиціями, збереження та збагачення культури українського народу. У цьому зв'язку особливий інтерес представляють ті види творчості, які тісно пов'язані з художньою обробкою місцевих рослинних матеріалів – лози, берести, рогази і соломки [1; 4].

Мистецтво аплікації з соломки є одним із наймолодших видів декоративно-ужиткової творчості України. Сьогодні воно в центрі уваги видатних вітчизняних майстрів і педагогів. Вивчення мистецтва аплікації соломкою допоможе розібратися в її витоках, особливостях застосування на сучасному етапі, стане поштовхом для нового рівня її розвитку. Це засвідчує актуальність і доцільність дослідження.

Техніки аплікації соломкою В. Барадулін, К. Бобрищів, І. Волошин, В. Гургула, О. Данкус, В. Дараган, А. Канцедакіс, Т. Матвєєва, М. Некрасова, О. Попова, Ю. Легенький, В. Рафаєнов розглядають як складову частину народного мистецтва (як європейського так і вітчизняного), як художнє ремесло, яке мало свої видатних майстрів і прадавні промисли. М. Бабенчиков, Т. Бушина, Ю. Герчук, Ю. Лащук, Б. Нешумов, А. Хворостов, Г. Федотов мистецтво аплікації соломкою трактують як вид ужиткового декору, однією з батьківщин якого була Буковина та українське Полісся, розглядають мистецтво використання сухих трав, структуру і зміст солом'яного орнаменту. У спеціалізованій педагогічно-мистецькій літературі (С. Базарян, О. Данченко, П. Лосюк,